

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΕΤΗΣΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΕΤΗΣΙΑ
Τιμή έκδοσης φύλλου γράσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΒ'

ΑΡΙΘ. 575

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),

τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1917.

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΝΟΜΟΘΕΤ. ΜΕΤΡΑ

Τὸ περὶ ἐγγραφῆς πρακτικῶν
λατρῶν νομοσχέδιον, ὅπερ πρόκει-
ται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Νομοθετι-
κὸν σὺνεδριον τῆς προφύλαξιν
καὶ προστασίαν τοῦ φιλανθρωπικοῦ
λατρικοῦ ἐπαγγέλματος κατὰ τοῦ
νομοπολιτισμοῦ, καὶ ὁ σκοπὸς
τοῦ εἶναι ἀριστος φαίνεται ὅμως
δὲ ἡ Κυβέρνησις παρεῖδεν ἐν-
τρον ἐπάγγελμα ἀχώριστον ἀπὸ
τοῦτον καὶ μέχρι τινὸς ἰσοδύναμον,
τὸ τὸν φαρμακοποιὸν.

Οἱ φαρμακοποιοὶ σήμερον παρ'
ἡμῶν εἰναι ἐν πολλοῖς ἐπιστήμονες,
καὶ εἰναι ἀξιοὶ τῆς προνομίας καὶ
προστασίας τῆς πολιτείας, διότι
εἰναι πολὺτοι καὶ ἀπαραίτητοι
συνεργάται τῶν λατρῶν. Εἰς πᾶ-
σαν νομίμως τὰς πεπολιτισμένας
χώρας ἐγένετο ἰσχυρὸν ὅτι ἀπὸ
ἀμφοτέρων τῶν συγγενῶν καὶ πα-
ραλλήλων τούτων ἐπαγγελμάτων,
καὶ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ διετηρήθη
πεπαιδευμένη δὲ ὅπως οἱ λα-
τρῶν δικαιοῦνται νὰ ἐκτελῶσι καὶ
ἐργα φαρμακοποιῶν καὶ ἡ δὲ δὲ
αὐτὴν ἔχει καθιερωθῇ καὶ παρ'
ἡμῶν διὰ νόμον.

Ἀλλὰ οὐδὲν ἐκτελεσθὲν συνταγῶν
ἐπιτρέπεται εἰς λατροὺς παρ' ἐαυ-
τοῦ δυνάμει ὡς ἰατροῦ ἀξι-
ῶν δὲν ὑπάρχει φαρμακοποιὸν, ὁ-
που ὅμως ἐνδὲς τῆς ἀκτίως ταύ-
της ὑπάρχει τοιοῦτον, αἱ συντα-
γαὶ ἀπορρίπτονται.

Ἰνα δὲ μὴ γένωνται ἀπερά-
ριθα καὶ φαρμακεία καὶ διὰ τὸν
ἀνταγωνισμὸν νοθεύονται τὰ φάρ-
μακα, ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν
κατοίκων, εἰς ὃν ἀνήκει ἐν φαρ-
μακείᾳ, καὶ οὕτως τὰ φαρμακεία,
τὰ ἐκτελεσθέντα συνταγὰς εἰναι ἀνά-
λογα πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς
χώρας.

Παρ' ἡμῶν ὅμως ὁ ἀριθμὸς
τῶν φαρμακείων εἰναι ἀκαθόριστος
καὶ ἐπὶ τούτοις ἕκαστος πρακτικὸς
λατρὸς δικαιούται νὰ ἐκτελέσῃ συντα-
γὰς παρ' ἐαυτοῦ ἀνεξέλεγκτος, καὶ
τοῦτο περιέρχεται τὸν φαρμακοποιὸν
εἰς δυσχερὴ θέσιν καὶ δύσκολον
τὴν συντηρεῖν εὐπρεπῶς καὶ ἀρ-
τίως φαρμακείων, τὰ φαρμακευ-
τικὰ δὲ ἐπάγγελμα ἀδέδαιον καὶ
ἐπιπολέει, καίτοι τοῦτο εἶναι ἐπι-
σημονικὸν ἐξίσου πρὸς τὸ λα-
τρικόν.

Εἰναι καιρὸς ὅπως προστατευ-
θῇ καὶ τὸ φαρμακευτικὸν ἐπάγ-
γμα διὰ νόμον, ἵνα προλαμβάν-
ωνται πολλὰ κατὰχρησμοὶ καὶ
ἐνθαρρύνονται νὰ ἐπιβδύνονται εἰς
αὐτὸ νέοι μεμρφωμένοι ἐπιστη-
μονικὰς καταρτίζομενοι, τοῦδ' ὁ-
περ καὶ τὴν φαρμακοποιὸν δ'
ἀγᾶθ' εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον
ἐπιστημονικὸν καὶ ἀξιοπρεπέστερον
καὶ κοινωφελέστερον δ' ἀναδείξῃ
τὸ φαρμακευτικὸν ἐπάγγελμα, δὲ
προληφθῶσι δὲ πολλὰ κατὰχρη-
σεις αἵτινες σήμερον εὐδύνανται νὰ
συμβάλωσιν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης εἰς
τὸν λατρὸν, ἀπὸ τῆς ἡνὲρ συνεγ-
γᾶτος αὐτῶν, καὶ πρὸς τὴν πιδ-
νὴν πληθύνει τῶν φαρμακείων
διὰ τὸ ἀκαθόριστον τὸν ἀριθμὸν
αὐτῶν.

Δι' οὗς λόγους ἡ πολιτεία προστα-
τεύει καὶ ἐπιτηδεύει τοὺς ἐπιστήμονας
λατροὺς ὅφελαι νὰ προστατεύῃ
καὶ τοὺς ἐπιστήμονας φαρμακο-
ποιούς, ἀποτελεῖ δὲ παρ' ἡμῶν ἀ-
ναγκασμὸν ἡ ἐγκαταλείψει τῶν
φαρμακοποιῶν εἰς τὴν τυχὴν κοινὴν
ἐπιτηδεύματιν καὶ χειροτεχνίαν.

Ἡ ΓΥΝΗ ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

Διὰλέξεις ἐν τῷ ἐν Βαρωσίοις Ἀναγνωστηρίῳ «ἡ
Ἀνθρώπινη» τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1917 ὑπὸ τῆς
ἀξιοῦ. Διευθυντρίας τοῦ Παρθενοναγωγείου
ΔΙΔΑΣΚ. ΕΛΕΝΗΣ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ

Ἀξιοῦμοι Κυρία καὶ Κύριοι,
Ἀπευθύνω πρῶτον θερμὰς εὐχαρι-
στίας πρὸς τὰς εὐγενεῖς. Καὶ καὶ τὸ
φιλοπόδοτον σωματεῖον τῆς Ἀνορ-
θώσεως διὰ τὴν τιμὴν, ἣν παρέσχον
πρὸς ἐμὲ, προσκαλέσαντές με ν' ἀνέ-
λθω ἐπὶ τοῦ ἐφ' οὗ ἵσταμαι ἡδὴ βή-
ματος, καὶ συγκαίρως τὸ εἰρημέ-
νόν σωματεῖον, διότι εἰσακοῦσαν τὴν
πλήρη διαφύλαξιν πρὸς τὴν πνευμα-
τικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἡθικὴν ἐκκο-
δόμησιν τῆς ἡμετέρας κοινότητος αὐ-
τοῦτον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπι-
σκοποῦ ἡμῶν καὶ κατανόησαν τὰς με-
γάλας ὀφελείας, αἵτινες ἐκ τῶν δη-
μοσίων διαλέξεων προσιγγίνονται τοῖς
πᾶσι, προσπαθεῖν νὰ παγίωσιν τὴν
ὥρᾳ τὴν αὐτὴν ἀπαρτῆν καὶ περιλᾶν
καὶ ταῦτ' ἐν τῷ κύκλῳ τῶν πολλο-
πλῶν καὶ ποικίλων αὐτοῦ ἐνεργειῶν
δι' ὃν πραγματικῶς ζητεῖ ν' ἀνορ-
θώσῃ τὰ χυρίζοντα ἀνορθώσεως καὶ
ἐξυψώσῃ τὰ δέοντα ἐξυψώσεως καὶ
ἐξαιτίας.

Τὸ τὸν δημοσίον διαλέξων αὐτὸ
ἐκκοινομητικὸν οὐκ εἰναι ἐν κυρ-
τῇ, ἐνθα ὁ ἀμῶν σχεδὸν οὐκ εἰναι
μοῖσαι βιβλιοθήκη ἐλλείπονται διὰ νὰ
χορηγῶσιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ψυ-
χὴν φῶς καὶ ἀέρα καὶ κίνησιν κα-
λῶσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τῶν
ἀνθρώπων, ὅστις εἴνεκεν νὰ ριφθῇ ἐν
τῇ κοινωτικῇ βιοτάτῃ ἀνεμάρτιστος
καὶ ἐλλειπὴς καὶ τῶ ἀνοήτοις τὴν φω-
ταίνην πύλιν τῆς μελέτης, δι' ἣς καὶ
τὴν διδόνται τοῦ πρὸς εὐρυτέρους
πνευματικὸς ὁρίζοντας δὲ προσανα-
λίσκει καὶ πολλὰς πρακτικὰς γνώσεις
ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ θ'
ἀντὶ καὶ τὸ τοῦ ἡθικοῦ τοῦ χαρα-
κτῆρος οἰκοδόμημα παγίωτον καὶ
μεγαλοπρεπέστερον θὰ καθιστῇ ἐν
τῇ Κύπρῳ, ἐπαναλαμβάνω, ἐνθα οἱ
σπουδαῖοι οὗτοι παρὰγοντες τῆς ἀπο-
μικτῆς καὶ κοινωτικῆς ἀναπτύξεως καὶ
μορφώσεως ἐλλείπονται, τὸ σύστημα
τῶν δημοσίων διαλέξεων διαδιδόμενον
δύναται νὰ καταστῇ πηγὴ διανοητι-
κῆς καὶ ἡθικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀν-
θρώπου, ἐνέργεια αὐτοδύναμη αὐτί-
κως καὶ εὐεργετικῇ.

Διὰ ταῦτα ἐπαινοῦσα τὸ εὐεργε-
τικὸν ἀναγνωστηρίον διὰ τὸν ἐγκαινισμὸν
τοῦ ὀφελιμωτάτου τούτου ἔθιμου, συν-
ιστῶ ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπι-
δύξῃ τὸν συνεχισμὸν αὐτοῦ, πρὸς με-
γὰ κοινωτικὸν ὄφελος.

Ἡδὲ εἰσερχομαι εἰς τὸ θέμα μου.

«Ἡ γυνὴ πρῶτος καὶ κυριώ-
τατος παράγων τῆς κοινω-
τικῆς προοδου καὶ εὐημερίας».

Ὁ τίτλος τοῦ θέματός μου θὰ φα-
νῇ ἴσως εἰς τοὺς πολλοὺς ὑπερβολικὸς
ὡς ἀποδίδων τόσῳ σπουδαίαν, τόσῳ
μεγάλαν καὶ ὑψηλὴν σημασίαν εἰς τὴν
γυναῖκα. Καὶ ὅμως δὲν ὑπερβάλλω.
Εἶναι ὑπερβολικὸς ὁ τίτλος αὐτός, προ-
κειμένου περὶ ὅντος, ὅπερ ἀνεπαι-
σῆστον ἐν ἐαυτῷ ἀπασαν τὴν δύναμιν καὶ ἐ-
πιβολὴν εἰς τὸν ἀνθρώπον, ἐνθα αὐτὸς
ἐκ τῆς ἀγκλῆς αὐτοῦ ὅλα τὰ πρὸς τὸν
μέλλοντα βίον τοῦ ποικίλης ποιότητος
καὶ ἀξίας ἐφόδια. Εἶναι βαρὺς ὁ τί-
τλος αὐτός προκειμένου περὶ ὑπάρξε-
ως, ἔξ ἧς ἐξαρτᾶται αὐτὴ ἡ ὑπαρξὶς
τοῦ ἀτόμου, ἡ ἀνατροφὴ, ἡ μόρφωσις
καὶ ἀγωγή τοῦ καὶ ἔξ ἧς διαχέεται ὡς

ἀπὸ ἀστερέου πηγῆς, εἰς τὴν ἀνθρώ-
πότητα ἀντασάν, τὸ φῶς τῆς ἐξυψώ-
σεως καὶ τελειοποιήσεως καὶ ἐσπεύμενος
τῆς εὐτυχίας καὶ ἀρετῆς.

Δὲν χρειάζεται νομίζω βαθεῖα ἀνέ-
ψυξις ἀξιοῦμοι. Καὶ καὶ Κοι, οὐδ' ἐμ-
βριθεῖς φιλοσοφικὰ μελέται, ἀλλ' ἁ-
πλοῦς ἐπιστολὴν εἰς τὰς πύλας ἡμῶν
ἀντιβαλόντα βλέμμα, ἵνα ἀμέσως ἀν-
τιληφθῶμεν καὶ περιωμῶμεν, ὅτι ἡ γυ-
νὴ—τὸ ἀδύνατον τοῦτο καὶ περιγο-
νόμενον ὑπὸ τῶν πλείστων πλῆθους
—εἶναι μέγας καὶ σπουδαιότατος μο-
χλὸς ἐν τῇ κοινότητι, κρατῶν ἐν ἑαυ-
τῇ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς εὐδαιμονίας καὶ
ἐνέργειας καὶ ἐνεργείας αὐτῆς.

Ἡ ΓΥΝΗ ὡς ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΣΥΖΥΓΟΣ

Καὶ ἀρχίζομεν τὴν τῆς γυναικὸς
ἐπισκόπησιν, θεωροῦσαι ταύτην πρῶτον
ὡς μητέρα, διότι ἡ γυνὴ ἐν τῇ θέσει
ταύτῃ θεωρουμένη, τῇ θέσει δηλονότι
τῆς συζύγου καὶ μητρὸς, θέλει νὰ ἐ-
πιδεῖξῃ τὸν ἐκλαμπρότερον θρόνον τῆς
ἐν τῇ κοινότητι πνευματικῆς βα-
σιλείας τῆς καὶ ἐν τῇ θέσει τῇ
πατρὸς, ἐκκαταστήσῃ, ὡς ἀπὸ
ἐκκαταστήσῃ καὶ παρρησία πρὸς τὸν ὁ-
φθαλμὸν τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς κοι-
νωτικῆς, τὸν ἰδεῖται τὸν τῆς μεγάλης
καὶ ἡθικῆς μορφωτικῆς καὶ διδασκα-
λίας ἐν τῇ εὐγενεστερᾷ αὐτοῦ ἐκφάν-
σει καὶ τῇ ὑψηλότητι καὶ ἰδανικωτέρᾳ
μορφῇ.

Ἡ μήτηρ εἶναι ἡ ὁρατὴ ἐν τῇ κο-
σμῷ τούτῳ παρουσία τοῦ Θεοῦ, τὸ
ὁρατὸν καὶ ἀδαιμονοβόητον σύμφο-
ρον τῆς θέας Προνοίας. Ἐν τῇ πρὸς
τὸ τέκνον τῆς ὑπερβαλλούσης φιλοστο-
ργίας, ἐν τῇ ἐλπί τῆς ἀναπτύξεως καὶ
μορφώσεως καὶ τελειοποιήσεως αὐτοῦ
ἀξιοθαύμαστον μερίμνη τῆς μητρὸς
διαφαίνεται ὁ φιλόστοργος τοῦ θεοῦ
ὀφθαλμός, τοῦ θεοῦ τοῦ καταπλύν-
τος διὰ δόξαν καὶ συνέχισιν τῆς τελει-
οποιήσεως τοῦ δημιουργήματός Του
τὴν μητρικὴν καρδίαν.

Θέρεται ὁ ἀνθρώπος εἰς τὸν κόσμον
τοῦτον καὶ εὐρίσκει τὴν μητρικὴν ἀγ-
κλὴν προστασίαν πάντοτε καὶ εὐ-
ρισκὴν τὴν μητρικὴν στοργὴν βοήθει-
αν, ἀπορρομῆσιν καὶ τὴν μητρικὴν
φροντίδα καὶ ἐπαγρύπνησιν στήριγμα
ἀποστήσεως καὶ τοχυρὸν ἐν παντὶ τῷ
βίῳ αὐτοῦ.

Ἡ μήτηρ εἶναι ἡ ἐκείνη, ἥτις ἐξ ἀπα-
λῶν δυνάμεων παραλαμβάνουσα ἀπλα-
στον καὶ ἀμόρφωτον καὶ ἀγχαρὸν
τέκνον τὴν ψυχὴν τοῦ νηπίου, δὲ
ζυμώσῃ καὶ διαπλάσῃ αὐτὴν, συμφῶ-
νως πρὸς τὰς ὑψηλὰς ἡθικὰς ἀρχὰς
καὶ ἰδέας, εἰς δὲ χαρὰν ἀνεξίτηλῃ
γῶσφι ἐκ' αὐτῆς.

Αὐτὴ θὰ διανοῇ τὸ πρῶτον τοῦς
πνευματικὸς τοῦ τέκνου τῆς ὁφθαλ-
μικῆς ἐλπίδος τὸν περικυκλῶν αὐτὸ πνευ-
ματικὸν φῶς, αὐτὴ θὰ παγίωσιν ἐν τῇ
ἀπαλῇ αὐτοῦ ψυχῇ τὰς ὑψηλὰς ἰδέας
τῆς εὐσεβείας, φιλοπατρίας, φιλαλλη-
λίας, τῆς εὐεργετικῆς καὶ εὐγνωμοσύ-
νης, τῆς ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης. αὐ-
τὴ θὰ ἐμπεύσῃ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς
βάθρον ἀριστοτεχνικόν, ἐφ' οὗ ἀσά-
λευτον θὰ στήσῃ τὸ βίον τοῦ ἐπ' αὐ-
τῇ καλλιεργηθέντος ἀκαρπύου ἡθικοῦ
χαρακτῆρος ὑπερφυάνος οἰκοδόμημα.

Αὐτὴ ἐν δόλῳ λήξει θὰ φωνεῖται
πρῶτῃ τὸν νόον, θὰ διαπλάσῃ πρῶτῃ
τὴν ψυχὴν, διατρέφουσα τοὺς ὁφθαλ-
μοὺς αὐτῆς ὁφθαλμοὺς εἰς τοὺς φαινομένους

ἐξελκόμενους τῶν ἰδανικῶν καὶ ἀγίων
συναισθημάτων, τῶν εὐγενῶν πόθων
καὶ ὁρῶν, τῶν ὑψηλῶν καὶ ὠραίων
κλίσεων.

Αὐτὴ διὰ τῆς καταλλήλου ἐνεργείας
τῆς θ' ἀναπτύξῃ τὸ σῶμα τοῦ ἀκαρ-
πύου καὶ ζωηρόν, ὅργανον κατάλληλον
νὰ ὑπηρετήσῃ ἀπορρομῆς διανοίας
πεφωτισμένην καὶ ψυχὴν ἡθικῶς ὁ-
γιᾶ.

Ἡ μήτηρ λοιπὸν εἶναι ἐκείνη, ἥτις
διὰ τῆς ἀνεπίδεξις καὶ ἀφαιρέσεως
καὶ ἀγνῶστου εἰς τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ
οἰκῇ ἐργασίας τῆς, θὰ μορφώσῃ τὸν
ἀνθρώπον, τὸν ἀνδρα μὲν ἀγαθὸν καὶ
νομιότητῃ πολὺν, πιστὸν καὶ ἀρδύ-
μον στρατιωτὴν τῆς Πατρίδος, δίκαι-
ον καὶ φιλόανθρωπον ἐν τῇ μετὰ τῶν
ἰσότητος τοῦ ἀναστοργῆ, τὴν δὲ γυ-
ναῖκα ταύτην, ὥστε νὰ δύναται νὰ
ἐκτελέσῃ πλήρως τὰ πρὸς τὴν πλῆσιν
πατρίδα καὶ κοινότητα ποικίλα καθή-
κοντα καὶ τὰς ποικίλας ὑποχρεώσεις
αὐτῆς.

Ἡ μήτηρ εἶναι ἐκείνη, ἥτις θ' ἀπο-
βῇ διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπαιδεύσεως τοῦ
καθηκόντος τῆς, σπουδαῖος ἀναγο-
ρευτικῆς παράγων, ἡ ἐκπαιδευτικὴ
οὐσία καὶ προστασία παντὸς οἰκογε-
νικοῦ καὶ κοινωτικοῦ κλονισμοῦ καὶ
ἐκ τῆς τοιαύτης ἡ τοιαύτης μορφώ-
σεως καὶ ἀναπτύξεως, ἡν θὰ δώσῃ εἰς
τὰ τέκνα τῆς, θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ πρόοδος
καὶ εὐμερία καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ κακο-
δαιμονία καὶ ὁ ὀλεθρὸς τῶν κοινωτικῶν.

Καὶ βεβαίως ἐπικουροῖ εἰς τὴν τοι-
αύτην μορφωτικὴν εἰς τὸν ἀνθρώπον
ἐργασίαν θὰ ἐλθῶσι βραδύτερον τὸ
ἀνολοῖον καὶ ἡ κοινότης, ἀλλ' εἰς τὰ
θεμέλια ἐγκυεῖται ἡ ἰσχυρὴ καὶ στερε-
τῆς τοῦ ὅλου μορφωτικοῦ οἰκοδομη-
ματος, ἡ οἰκονομία θὰ δώσῃ τὴν
πρῶτην κατεύθυνσιν εἰς τὴν σπουδαί-
αν αὐτὴν ἐργασίαν καὶ ἐκ τῆς μητρὸς
θ' ἀκοῦσονται τὰς πρώτας καὶ σοβαρο-
τάτας καὶ μάλιστα ἀνεξαιρέτους διὰ
τοῦτο ἡθικὰς διδασκαλίας.

Ἐντεῦθεν εὐνόητον τυγχάνει ὁπ-
σὴν ἀξίαν συγχεροῦν ἐν ἐαυτῇ τὸ διὰ
τοῦς πλείστους κοινότητας καὶ ἀπλού-
στατον ἔργον τῆς μητρὸς, τὸ ἔργον ἐκ
τῆς ἀκριβοῦς ἡ μὴ ἐκτελέσεως τοῦ ὁ-
ποῦν θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ τελειοποιήσεως
τοῦ ἀτόμου, ἐκπεύμενος ἡ πρόοδος καὶ
εὐμερία αὐτοῦ καὶ διὰ τούτου καὶ τῆς
κοινωτικῆς οἰκονομίας. Καὶ πόσην διὰ
τοῦτο προσοχὴν πρέπει νὰ καταβῇ
αὐτῇ ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἱερῶν αὐ-
τῆς καθηκόντων, ἐν τῇ παρασκευῇ δι-
λόντι πληροτέρας καὶ ἐντελεστερας
βιώσεως τῶν τέκνων τῆς καὶ διὰ μέ-
σον τούτων καὶ τῆς κοινότητος αὐτῆς!

Κατὰ ταῦτα τὴν θέλωμεν τελειῶσαι ἀνδρα,
ἀπορρομῆσιν καὶ μορφώσασιν τε-
λείας μητέρας, ἀφ' οὗ τῶν τῶν ἐπι-
δύσων ἐξασκῶσιν αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἡθι-
κότητος τῶν κοινωτικῶν.

Διὰ τοῦτο Ὑμεῖς, ὦ μητέρες, τῶν
ὁποίων τὰ στήθη ἐδόνησε παλμὸς ἐν
τῇ περὶ αἰσθητικῶν μέλλοντος τῶν
τέκνων σας ἀγωνία καὶ μερίμνη, μὴ
θεωρήσῃτε κοινὸν καὶ ἐπαισιόδοξον ἔρ-
γον, τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς τῶν τέκνων
σας.

Μὴ καμφοῖτε ποτε πρὸς τοῦ δακρύ-
ου αὐτῶν, θεραπεύουσαι πᾶσαν αὐτῶν
ἀπαίτησιν καὶ ἐκπληροῦσαι πᾶσαν θέ-
λησιν αὐτῶν.

Μὴ ἀρκεσθῆτε εἰς ἀπλὴν περὶ τῆς
ὕψεως καὶ τῆς ἐν γένει εὐξίας τοῦ
σώματος μέριμναν, ἀλλ' ἐπεκτείνετε
ταύτην εἰς τὴν διάνοιαν καὶ πρὸ παν-
τός εἰς τὴν καρδίαν.

Ἡ ΓΥΝΗ ὡς ΚΟΡΗ

Ἄλλ' ἡ γυνὴ ἐν τῇ κοινότητι δὲν
ἐστὶν ὁ μόνος ὡς μήτηρ. Παρὰ τὴν γυ-
ναῖκα μητέρα, ἵσταται ἡ οὐκ ἀπαρ-
τῆτος, ἐν ἑαυτῇ ὅμως δυνάμει καὶ
ἀξίᾳ θὲ εἰ ἡ γυνὴ—παρθένος. Τῆς δύ-
ναται ν' ἀμφοιβηθῇ, ὅτι ἡ γυνὴ ὡς
κόρη δύναται πολλὰς καὶ μεγάλας ὀ-
φελείας νὰ παράσῃ τῇ κοινότητι.

Μήπως αὐτὴ δὲν δύναται νὰ εἰναι
ἡ παρήγορος τῶν δυστυχῶν ἀγγελοῦς,
διὰν ἀποφασίῃ νὰ καταλήψῃ τὴν ἀ-
δρανείαν καὶ νοχλείαν, ἣν ἀγωγή
ἐλλείπει τῇ μετέδοκε μέχρι τοῦδε, καὶ
ν' ἀπλώσῃ τὴν λευκὴν πέτρυν τῆς
προστασίας καὶ παρηγορίας εἰς τ'
ἀτυχὴ θύματα Μολῆρας κατῆς, τὰ ὅποια
βασανίζει ἡ ἀδλίτης καὶ πένια καὶ
καταδικάζει ἡ στερήσις καὶ ἀπόγνωσις
καὶ ἀπελπίσις.

Παρήγορος ἀγγελοῦς ἐν τῇ οἰκογε-
νείᾳ, φῶς εὐεργετικόν, ἐκπεύμενον τὰς
σωτηρίους ἀκτίνας τοῦ μέχρι τῆς τα-
πεινότητος καὶ μάλιστα ἀπορρομῆς κοι-
νωτικῆς γωνίας, ἐνθα ἡ δυστυχία βαρὺ
καὶ ἀπελπιστικὸν ἐπέριψε τὸ σκότος,
δύναται ν' ἀποβῇ ἡ ἡμέρα καὶ με-
λίχια προστασίας, ἡ καλοκαίριος ἀντι-
λήπτωρ, ἡ φωτεινὴ οὐράσις ἄλλως
ἡ συνδύσασιν τὸν κόσμον τῆς ἡλῆς πρὸς
τοὺς φαινομένους κόσμους τῆς βασιλείας
τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τῆς αἰθεριότητος
τῆς ἀνδρείας τῆς καὶ τῆς ὕψους τῆς
φύσεως αὐτῆς.

Καὶ πόσαι δίκαιαι καὶ ἡθικαὶ ὀφεί-
λειαι δὲν δύναται νὰ παρασχεθῶσι
τῇ κοινότητι καὶ κοινότητι ὑπὸ
κόρης—καταγυμνομένης—ἐνταῖμον καὶ
ἀξιοπρεπῆς ἐργασίαν, ἐργασίαν μὴ ἐκ-
θέτουσαν αὐτὴν εἰς ἡθικὸν κινδύνον.

Πάντως διὰ τῆς ἐργασίας καὶ εἰναι
ἄχθος δυσβάστακτον εἰς τὴν οἰκονο-
μίαν τῆς, καὶ ἐαυτὴν ὀφείλει διὰ τῆς
ἀνεξαρτησίας ταύτης καὶ τὴν οἰκονο-
μίαν τῆς οὕτως δὲ ἀπορρομῆς ἀδύ-
ναται, ἥτις μὴ καταρρομῶμενος ὑπὸ
τῆς ἀνάγκης, θὰ διατίθενται εὐκλό-
ως ὅλα τὰς κακοκαταστάσεις.

Ἐκτελεῖ ὅμως ἀρὰ γὰρ ἡ γυνὴ ὑπὸ
τῆς δύο αὐτῆς μορφῶν—ὡς κόρη καὶ
μήτηρ—τὴν σπουδαίαν αὐτῆς ἀπο-
στολήν.

Διασκοπεῖται τὸ φῶς εὐεργετικῆς
ἀλτρούστους δυνάμεως καὶ ἀναλο-
μῆς ἀνὰ τὴν τῇ χειρὶ τὸν πηδάλιον τοῦ
οἴκου κατευθύνει τοῦτον καὶ διὰ τού-
του καὶ τὴν κοινότητα εἰς τὸν δειρο-
ποληθέντα λιμένα.

Δυστυχῶς δὲν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν
εὐχάριστον θέσιν ν' ἀπαντήσωμεν διὰ
μίας γενικῆς καταστάσεως, διότι αἱ
ἀνα μνημονευόμεναι ἐνεργείαι τῆς γυ-
ναίκος καὶ γυναικὸς καὶ γυναικὸς ὡς
ὁπ' ὀλίγων μόνον τίθενται ἐν πλήρει
ἀπαρρομῇ. Εἶνε ὅμως ἀρὰ γὰρ ἡ γυνὴ
ὑπερῶν τοῦ τοῦτο.

Ὅχι, μυρίαὶ οὐκ.

Ποῖος μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν δυναμέ-
ων ἐφρόντισαν διὰ τὴν ἀρίστην ἐκπα-
δεύσιν τῆς; ἐκπαδεύσιν, ἥτις πλὴν τῆς
ἀναγκαίας εἰσολογικῆς μορφώσεως
καὶ λοιπῆς θεωρητικ

